

ved Siden af dette Forslag forelaa der nu Forslag om Indskrækning af Udgifterne paa Finansloven, og det ærede Medlem opgav den Indskrækning, der dér skulde finde Sted, til $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Den Maade, hvorpaa Beløbene er opgjort i Motiverne til Ændringsforslagene til Finanslovsforslaget, synes at føre adskillige paa Vildspor. Det ærede Medlem opgiver Beløbet til $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men saa vidt jeg har forstaaet de Meddelelser, der er fremkommet i Pressen paa Grundlag af en Redegørelse, som den højtærede Finansminister har forelagt Pressen, har den højtærede Minister faaet ud af det, at det drejede sig om 3 Mill. Kr. Jeg tror imidlertid, at en Gennemgang af Tallene vil vise, at intet af disse to Tal er rigtigt; jeg kan i hvert Fald ikke, ved at gennemgaa de Tal, der foreligger, komme til mere end 2,4 Mill. Kr. Forholdet er jo dette, at der foreligger fra Efteraaret et Finanslovsforslag, der gaar ud paa at bevile 33,2 Mill. Kr., og den daværende højtærede Forsvarsminister regnede med, at dette betød en Besparelse paa 10,5 Mill. Kr. Dette vil da sige, at uden Besparelser, regelmæssigt taget, skulde der være et Beløb af 43,7 Mill. Kr. Nu foreslaas der 41,3 Mill. Kr., og jeg kan for min Del ikke komme til det Resultat, at Forskellen mellem disse to Tal er større end 2,4 Mill. Kr.

Men betyder da denne Nedgang i selve Beløbene en virkelig Indskrækning af vort Militærvæsen eller en Begrænsning af Udgifterne dertil udover den, der ligesom følger af sig selv? Er der her nogen Indsats fra Ministeriets Side som Led i de forestaaende Sparebestrebelse? Jeg tilstaar, at jeg ser det ikke, eller i hvert Fald saa lidt deraf, at det næsten ikke er til at faa Øje paa. Af de 2,4 Mill. Kr. er de 150 000 Kr. fremkommet ved, at nogle Revisionsudgifter flyttes fra de militære Budgetter over paa Finansministeriets Budget — det kan man jo ogsaa kalde en Besparelse. Dernæst paapeges af den højtærede Forsvarsminister, at en Del af Beløbet fremkommer ved, at de Aargange, eller i hvert Fald den ene af de Aargange, der indkaldes til Efteraarsøvelse, er betydeligt mindre end sædvanlige Aargange. Jeg ved oprigtigt talt ikke, hvad den højtærede Minister skulde gøre andet; naar han kommer til det Tidspunkt, da den paagældende Aargang skal ind, maa han vel nøjes med at kalde den ind, han kan vel ikke gøre den større, end den nu en Gang er af Naturen. Naar denne Aargang fra 1920 er af en saa beskeden Størrelse og Udgifterne til dens Indkaldelse derfor ogsaa

bliver mere beskedne, saa beror det paa de midlertidige Love, som det i sin Tid, under det radikale Ministerium, lykkedes at faa de andre Partier paa Rigsdagen, eller i alt Fald et Flertal af Rigsdagens to Ting, med til, og hvorved der blev gjort Begyndelsen til en Ordning, som bestod i nogle Aar: at man kun indkaldte en mindre Styrke til Uddannelse hvert Aar. Det, der derefter bliver tilbage af Indskrænkninger, ja, det bliver dette, at man i Aar køber noget mindre Tøj, lader fremstille noget mindre af Uniformer end sædvanlig. Enhver vil se, at her kun er Tale om en direkte Udskydelse af meget ringe Rækkevidde.

Derimod kan det vel siges, at der for Flaadens Vedkommende er nogen reel Besparelse, gennem mindre Udrustning, mindre Øvelser og en Begrænsning for det paagældende Aars Vedkommende af Nybygningerne, hvis da denne Begrænsning af Nybygningerne ikke betyder, at man skal foretage større Nybygninger i følgende Aar; det ved vi jo ikke noget om i Øjeblikket. Men alt i alt har man vel da Lov at fastslaa, at der her kun er Tale om smaa Nedsættelser, som i alt væsentligt er Udsættelser, og som i ingen Henseende betyder en Indskrækning i, en Begrænsning af det bestaaende Militærvæsen.

Overfor dette siger imidlertid det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at Militærudgifterne i det hele er gaaet ned, og han sammenligner nogle Udgifter fra 1921—22 med de Udgifter, man faar paa dette Aars Finanslov, og som man haaber at kunne opretholde i Fremtiden. I de 64 Mill. Kr., han regner med for 1921—22, findes i hvert Tilfælde en 5 Mill. Kr., som er fuldkommen ekstraordinære Udgifter, der beror paa Afvikling af den foregaaende Tilstand, Sikringsstyrken og andet, som stod i Forbindelse med Forholdene under Krigen, og dertil kommer, at Finansloven for 1921—22 var Udtryk for, at den daværende Venstre-regering havde opgivet en Del af de Besparelser, som det var lykkedes os i de foregaaende Aar at faa gennemført, og derved var kommet op igen til et overordentlig og usædvanlig højt Beløb for de sædvanlige, regelmæssige militære Udgifter.

Imidlertid forekommer hele denne Betragtning, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde sig til Talsmand for, en Sammenligning mellem Militærudgifterne og de sociale Udgifter, mig at være af en højst ejendommelig Beskaffenhed. Hvis Rigsdagen beslutter, at det er fornødent at indføre en Invalidere i dette Land, hvis Rigsdagen gennemfører en af alle Partier